

Non est mortale quod opto.
1647.

Non est mortale quod opto.
1647.

RELIGIONIS FUNUS, & HYPOCRITÆ FINIS.

*Quasi Vulpes in deserto
Prophetæ tuæ ð Israel, Ez.13.4.*

*Ne rodas, jubeo mea carmina Mome, sed Orbi
Ede tua, & Mome etiam tu Mome habebis.*

LONDINI,
Excudit Tho. Whittaker, M.DC.XL.VII.

РЕГИОНИЯ

СИНИЯ

БЛАГОДИИ
СИНИЯ

AD LECTOREM.

Lector, conjuro te, ne carmina nostra in obliquum sensu, & extra intentionem nostram torqueas. Minime quidem propositum nostrum est, in ignominiam sanctorum, & hominum verè religiosorum tubam nostram inflare. Absit, absit a nobis hujus farinæ Musica. Nos tantum in cautionem hypocitarum, hominum bicordium, quales Apostolus habitu ovili in ultimo hoc sæculo venturos prædixit, metra nostra proserimus; Quorum sermones satis prolixí plerunque tendunt ad suorum commodum, ideoq; ut ipse dixit **C H R I S T U S**, scrutator cordium, in speciem

utuntur longis precibus, ut exinde exedant domos
viduarum, ut ab hiis cavaeas, exoptat

Amicus tuus

HBN. OXINDEN.

de Barban.

Querela

Querela ob Religionem amissam
incerti Authoris.

Relligio, quibus in terris, quibus in cibis erras,
Dic mihi, vel qua te tandem regione requiram.
Magna Iovis soboles, & magni manus Olympi,
Anne Britannigenis penitus nanc exul ab oris
Sedibus incertis deserta per arva vagaris?
Aut procul a terris, revolasti ad sidera rursus?
O miseros! que vos agitat vesania cives?
Anne in tot sectas poruit furor impius Anglos
Dividere, ut nequeas terrae quibus orbis in oris
Relligio degat, jam cernere? numne reliquit
Terras, & penitus confedit in aethere rursus?
Hei mihi! justitia Sol cinctus nubibus atris
Errorum, vultum abscondit, noctemque minatur
Aeternam, & densis involuere cuncta tenebris;
Quod Deus avertat nostris a gentibus omen,
Amen.

Ejusdem ad libellum hunc.

Sic Fausia pede, parve liber, volutare per orbem,
Et malefanorum curre per ora virum.

Curre per ora virum, sed verbis jurgia misce,

Nec pigoat patriam carpere dente tuam,

Quæ tot Sectarum patronos pessima notis,

Et fugat hinc veram cum pietate fidem.

Inquire ex nostris popularibus anne relicta est.

Religio in terris nulla, vel ulla fides.

Quo-

Quæsita inter yaria hominum genera RE-
LIGIO amissa, tandem est inventa miris

modis lacerata à seclarum ducibus magna Civitatis

LONDINENSIS, cuius FUnus sola honoravit

DIRECTORIA.

DVm mea mens vario curarum voluit æstu,
Dū dubito quibus in terris, quibus urbibus erret
RELLIGIO profuga, & tantis jaætata procellis,
Quærenti, si forte ullis habitaret in aulis
Principum, & in soliis Regum consideret altis,
Aulicus occurrit furiali servidus ira,
Et de me quæsivit eo quid tempore feci
Inquirendo? dedi responsum hoc, quæritur à me
RElligio anne hic sit? respondit, stulte quid aulis
Principum eam quæris? Divos hos esse putamus
Neve alios colimus, totumq; hunc creditus orbem

B

Esse

Esse illis factum, pariter genus omne animantum,
 Aethere sub celo remanet servile beatis
 Vtibus illorum, stat pro ratione voluntas,
 Quin scelera & fraudes regnant sublimibus aulis.

Inde ego ad armigeros homines, ad funera natos,
 Anxius incessi de Religione rogando,
 Dixi illis, vobisne Dei sit filia summi?
 Hi vero incensi sic respondere rogati,
 Quis Deus aut Dominus cui nos servire tenemur?
 Dextera nostra manus, Deus est, Dominusque fit ensis.
 Nostra quidem nunquam (juramus) castra sequetur
 Vana fides, pietasve, viris haec linquimus istis
 Qui Styga, quii tenebras fallorum nomina tantum
 Ficta poetarum magno audivere timore:
 Et quorum genua ad sonitum sunt flexa tonantis
 Bombardae; nec sunt nudi ensis ferre nitorem
 Ausi a vagina erepti, nec fulgura coeli
 Absque timore vident, & cum tonat aethere, pallent
 Exanimes: Deus iratus tanquam superesset
 Audiar, & videat qui verba & facta suorum.
 Ergo inter strepitumque virum, sonitumq; tubarum
 Esse puras charam sobolem Iovis omnipotentis?
 Religio nostra est divisorum evetere tempa,

Et

Et mystas spoliare *sacros*, manibusque cruentis
 Infantes jugulare viros, viciare puellas,
 Hostilesque domos rapidis incendere flammis,
 Et superos, ipsumq; Iovem detrudere regnis.
 Inter sanguineas rixas ubi regnat *Erynnis*
 Rara est Relligio, aut pietas antiqua, fidesve:
 Relligio nam pace viget, cum janua belli
 Clauditur, & mentes hominum concordia firmat.
 Christus enim est princeps pacis, qui foedera firmat
 (Sanguine sed proprio, non nostro) hunc rite videbis,
 Si condas eas, & claudas limina Iani.

Et jam nulla sicut spes amplius inveniendi
 Dilectam sponsam, nec enim requiescere tales
 Inter blasphemias potuit, mentesq; malignas,
 Damnataque hominum, *contemptricesq; Deorum*.

Quare ad quos juris nostri novi esse peritos
 Incelli, sapiens hominum genus atque profundum
 Arte omni, tale hoc si quod sit in orbe relictum.
 Imploravi illos mihi dicere quas habitavit
 Relligio terras, illa haec quæ continent ipsam
 Mosaicam legem, per totum laudibus orbem

Talibus elatam, Testamentumq; beati
 C H R I S T I, quod mundo propria cum pace reliquit.
 Talia causidici nobis responsa dederunt,
 Quid nobis cum Moysè tuo, Christive beato
 Cum Testamento? sunt hæc puerilia nostræ
 Anglorum legi, quæ non præstantior ulla:
 Lex Moysis Christiq; docent contraria nobis,
 Multa jubentq; viris, quæ non facienda putantur;
 Pluraq; describunt quæ non credenda peritis,
 Nec ratio inventa est nec demonstratio in illis.
 Nostra quidem lex est solida ratione repleta,
 Et demonstramus causas rationis eisdem
 Qui dubitant: non est in nostra lege repertum
 Quodve impossibile est, aut quod contraria iusticæ
 A nobis fieri; certè lex optima mundi
 Totius nostra est, Anglis retinenda perennè:
 Quam si Presbyteri solida ratione carentes
 Tollere præsumunt, vel quid mutare quod illa est
 Sanctum à nostris majoribus, ecce repente
 In Chaos antiquum remeabunt omnia rursus
 Inscitiaz; cæci cæcos ducentq; tribuq;
 Inde Levi, fallente alios, sed suspiciofa
 Falli, impudicæ, cupida, elataq; regemur.

Vidi.

Vidi ego quod nostram dilectam querere sponsam
 Vanum erat inter eos, ausi qui talia verbo
 Proferte aeternis de Legibus, atque Propheta
 Salvatore simuli mundi, per secula nomen
 Cujus honoratum sit nobis atq; beatum.

Ad medicos igitur gressum jam dirigo, verum
 Dum gradior, venit in mentem vox trita Britannis
 Cujus hic est sensus verus, si sint Medici tres
 En duo erant Atheti quicis numina Vana putantur,
 Creduntque hunc nullo mundum rectore moveri.
 Quodq; Deos primum fecit timor orbe timendos,
 Natura voluente vices, & mensis & anni.
 Frustra inter tales de Religione magistros,
 Et scelerum artifices mecum perquirere sensi.

Inter Presbyteros igitur reperiisse putavi
 Dilectam Sponsam, quamvis quam plurima verbis
 Contra hanc Causidici declamavere periti.
 Inter eos tristè incedens, post tempora longa
 Forte mihi occurrit quidam, quem ex fronte putavi
 Illorum reliquis meliorem, omniisque beatum,
 Quamvis non sancto, tamen ipso munereclaro

Virtutis, nobis benè quæ moralis habetur.

Hic me, contemplans mæstum, sic ore loquutus;
Dic mihi, mi Fili, quæ sit tibi causa doloris?
Et quid possit opis tibi nostra potentia ferre?
Non deerit, gavisus enim bonareddere cunctis
Queis prossum, atq; aliis facere hæc bona quæ mihi
(vellem.

Huic sic respondi, quæsivi tempore longo
Relligio verax ubi sit, tamen illa reperta
Non dum est à nobis, vereor ni forte reliquit
Angligenas terras, at spes mihi parva superstes
Hanc reperire inter præcones legis, & hujus
Admiratores verbis, qui ad sydera palmas
Tendentes duplices, submissa voce precantur.

Hic sic respondit, mis dilectissime Fili,
Propterea quoniam bonitatis plurima signa
Fronte tua aspicio, magnum verumque docebo
Iam te secretum, sed in imo corde sepultum
Sit vestro exoro, nam non conam ~~utile~~ nosci,
Atq; hoc est: tua chara fugit super æthera sponsa,
Nusquam est Relligio, species manet unica mundo
Eiusdem, pietas celebrata fidesque per orbem
Antiquum

Antiquum ad cœlos abierunt, ^{on 7A}
 Frausq; dolusq; ^{on 7A}
 Nunc horum subiere locum, ^M
 quin turpis habendi.
 Nummi amor, & scelerum genus exitiabile quicquid;
 Vmbras dum sequimur, ^{on 7A}
 pietatem amissimus omnes. ^{on 7A}
 Ipse ego, mi Fili, minimus non aestimor horum, ^{on 7A}
 Cum quibus annorum ^{on 7A}
 fœm quadrageinta peregi, ^{on 7A}
 Observans moreisque suos, ritusq; dolosos, ^{on 7A}
 Et tibi confiteor plane sumus aëris omnes. ^{on 7A}
 Ipsius indigni, falsi quo vescimur ipsi. ^{on 7A}
 Pessimus at nostrum, ^{on 7A}
 cuius mysteria cœli ^{on 7A}
 Pandere præclarum officium est, ^{on 7A}
 aliosque docere
 Quid fas quidve nefas, quidve est optabile, quid non,
 Quæ via lata patens, quæve arcti semita callis. ^{on 7A}
 Quæ regio in terris nostra non fraude repleta,
 Qua, chare, innumeros, Fili, captamus honestos? ^{on 7A}
 Cuncta tamen facimus specie virtutis & umbra,
 Proximus ut dubitet vicinum, a hospitis hospes ^{on 7A}
 Sit metuens, generique fœcer, fraterque fœoris. ^{(vis,}
 Quodquæ magis mirum est, & quod vix credere qui;
 Non pater à nato tutus, non natus ab ipso ^{on 7A}
 Patre, nec uxore est conjux, neve uxor ab illo. ^{on 7A}

Legibus ipsius virtutis credimur uti
 A vulgo (ultris & persuademus ineptis.) ^{on 7A}

At

At non hoc planè facimus, simulamus, & ari est
 Maxima nostra quidem vicinos fallere nostros.
 Quisque illos capimus nostra hæc sunt retia stultos,
 Sæpe importunis divini numinis aures
 Impletimus precibus, nos & jactamus eisdem
 Quod sciens mentem illius, quod janua cœli est
 In manibus nostris, quam nos referare queamus
 Clavibus aeterni rectoris, & omnibus orbis
 Parcere peccatis; Nec divinare veterem
 Quid terræ accedit, cui, vel quo tempore mundi.

Nos populo sensum Scripturæ redditius unum,
 Atque alium nobis ipsis retinere solemus,
 Et narramus eis, ea quæ non credimus ipsis.
 Tollimus immensam Factoris ad aethera laudem
 Mundi, hominiq; bonam quia quando viderat ipse
 Non solum esse homini, malicerem fecerat ejus.
 Commodo in auxilium, quæ sicut novimus illum
 In nullo adjuvit, sed & hunc decepit & auctrix
 Facta illi est pariterque sibi, quod iterque beato
 Horto dejectus, miserum traducet ærum.

Et miranda quidem nos declaramus eisdem
 De Babel, & causis quæ destricta fuisse
 Omnipotente

Omnipotente manu, iraci rectoris Olympi;
 Nempe ut principio Mundi fuit unica tantum
 Lingua super faciem terrae quam quisque loquitur
 Exacte novit, processu temporis autem
 Evenit, quod nati hominum abs Oriente profecti,
 In terrae Shinar sedent vallis in.

Quare alter socio dixit, formemus abunde
 Hic lateres, age nunc, lapides hic ignae coquamus.
 Et sic pro saxis lateres habuere, bitumen
 Pro intrito est illis; tum sic dixere, venite,
 Vrbem jam & turrim, cecum quæ vertice tangant,
 Condamus, sic nos faciamus nomina nobis
 Inclita, nos videamus igitur, ne simus in omnes
 Dispersi partes terræ, quas continet orbis.
 O vanas hominum mentes! O cœca furorū
 Corda: quid in fano iuvat indulgere libet?
 Anne ipsum cœlum petitis, ecclasiq; **Tomanis**
 Tangere tentatis cœptis audacibus aces?
 Nil tam difficile est quod gens humana recusat.
 At vero Dominus descendit ad aetherei, turrim
 Vrbemque aspergit, quam iusq; conatus est tanto,
 Tanti & nati hominum sunt adificare coorti,
 Et Dominus sic dixit eis, ecce uitas abundat

b. III

C

Hic

Hic populus, sermoque illius manet omnibus quinque.
 Ecce elatorum sunt hæc incepta virorum in eisdem
 Nec finem est operi gens hæc positura superbo.
 Donec ad excelsos eduxerit ætheris orbes.
 Ergo agendum iam istam descendamus ad illos,
 Et pariter lingua nos cohundamus eorum.
 Sermonem alterius quo non intelligat alter.
 Sic Dominus dispersit eos super omnia terræ.
 Devia, & extruxere hanc populus jam desit urbem.
 Propterea Babel est hæc terræ nomine dicta,
 Quod pater æthereus sic confusisset ibidem.
 Sermonem cunctæ telluris, & inde Iehova hos
 In loca terræ disperserat omnia terræ.
 Hæc populo & mirande magis sermone docemus.
 Tam confidenter, quasi si damnatus ad orcum.
 Hæc minime dubitans, quies nos non possimus ipsi
 Credere, quandoquidem licet una nocte finatus.
 Et lingua omnis homo quicunque sub æthere vivit,
 Edificare tamen non possit ad æthera turrim
 Surgentem in lateres, tellus licet ipsa coquatur.
 Tota, infinitis siquidem numeris opus esset.
 Equali laterum de magnitudine, massa supermodi.
 Totius terræ, possint qui fortiter usque
 Circulum ad ipsius tantum pertingere Lunam.
 Illud

Illud propterea credat ludus Apella, ^{perpessus}
 Non nos, quod Dominus cœli perterritus esset,
 Quod populus fuit unus, & huic fuit unica lingua,
 Illamque ob causam linguas confuderat ejus ^{so bou}
 Nimurum metuens ne quid consiperet in illum ^{win}
 Atque etiam in rostris clamamus voce tonanti,
 (Atque utinam è rostris tñi nostris vita ministris
 Inculpata foret, quam vox & dictio terfa est.)
 Lingua ministrorum prompta est, sed dextera tarda,
 Ille tonat, non qui verbis, sed moribus urget.
 Hæc inquam è rostris clamamus voce tonanti
 Quod mare, quod tellus, quod splendida regia cœli,
 Astra que, cum Sole & Luna, Iove, Mercurioque
 Omniaq; in mundo certè fabricata fuere
 Principio ex nihilo, quando chaos unicus esset
 Vultus naturæ, & monstrum cui lumen ademprum;
 Nec quicquam nisi pondus iners; atq; horrida moles
 Non bene junctorum complectens semina terrum;
 Ante Deus cuncta hæc ex cæco exemit acervo
 Dissociata locis; pariter nos dicimus illis iupis in p^o
 Cuncta hæc in nihilum redigentur tempore parvo
 Venturo; imprimis flamma consumpta voraci p^o
 Quam neque restinguunt totius flumina terræ, ^{odio}

Nec mare quod fluctus rapidarum voluit aquarum.
 Atque affirmamus, cum magno ardore loquentes,
 Quod certo ille dies quasi tur in nocte silenti
 Venturus Domini, cœli quo transiet omnis
 Machina cum magno stridore, elementa deinde
 Omnia totius solventur flamine mundi.
 At prius in stellis, & Lunâ signa videntur,
 Sed liceat nobis libare hæc mystica sacra
 Plenius, & verbis referare arcana latinis,
 Nam simulac magni sonuit vox clara tonantis,
 Tolluntur montes, subsidunt undique valles,
 Inque cava s valles decurrent flumina pura,
 Atque procellosum pulsat mare fluctibus alta
 Littora, tunc liquidis pisces volvuntur in undis,
 In campis errant pecudes, dumeta capellæ
 Scandunt, & teneræ balant in vallibus agnæ,
 His super impositum cœlum micat undique stellis,
 Sol rutilis invectus equis circumvolat orbem
 Terrarum, & niveis effulget Cynthia bigis : (pus.
 Sic quicquid tellus, quicquid mare, quicquid Olym.
 Continet, omne illud divina potentia fecit.
 Sed tempus veniet quando pater ætheris alti
 Verbo dissolvet rursus quæ fecerat ante ; Namq;

Namque regum accendet divinus spiritus, hicque
 Corripiet terras, & celsa palatia Regum;
 Tota ruet moles, & magni machina mundi,
 Et quicquid patuli tunc sub jacet axibus orbis.
 Flagrabit, vasti pelagi siccabitur unda,
 Et trepidi pisces siccata morientur arena.
 Quin etiam hoc ccelum superabat flamma supremum,
 Diffugient stellæ, sol obscurabitur, atque
 Amplius haud rutilo lustrabit lumine terras,
 Nec Luna in niveis fulgebit lutea bigis.
 Felix, ô nimium fælix qui nocte dieque
 Expectat Domini adventum, seque omnibus horis
 Preparat, ut Christo venienti occurrat in altis.
 Nubibus, & secum folia confidat in ipsorum quatuor
 Creditur a nobis, tamen hunc quem vidimus, orbem
 Mansisse æternum, duraturumque per omne
 Tempus, & illa fides planè inconcussa manebit.
 Et Domini adventum quasi sur in nocte, peribit
 Quo mundus, magnoque sono solvetur, abunde
 Nobiscum tacite ridemus: quomodo possit
 Tanquam sur Dominus properare in nocte, sonoque
 Id facere, hoc certum cum sit, venit absque sono sur,
 Nec solet adventus signum dare temporis ullum.

C 3

Quodq;

Quodque nec exorsi, nec in illo tempore fuis
 Ipse capax mundus fuit a est sententia nostra,
 Hæc ratio est nobis, mutatione nulla videtur
 In toto coelo, nam Sol & Luna moventur
 Astraque constanti cursu volvuntur eodem,
 Tempore nostrorum quo voluebantur avorum.
 Quodque magis mirum est, transactis millibus annis,
 Iam similes cursus servant, potiuntur eisdem
 Nunc intervallis, qua tunc retinere, dieque
 Ex quo dormiunt patres, ergo omnia mundo
 Nostris sic remanent, ut prisci temporis annis,
 Nosq; homines, facimusq; eadem, cupimusq; viciissim

At vero imprimis, super omnia dicimus illis
 Morte carere animas, quarum cum prima relicta
 Sit sedes, aliis domibus sine fine fruuntur.
 Atque quod illarum, bene quæ vixeræ, beatæ
 Perpetuo remanent, Dominoq; habitacula sumunt;
 Sunt ubi divitiae veræ, quoque gaudia vera,
 Tanta quidè, ut nostras nequeant penetrare per aures,
 Non oculis cerni, penitus nec mente teneri.
 Namque super nubes ascendent agmine lato,
 Lumine fulgentes, nec non pœana canentes,
 Moxq; globum Lunæ, Venerisq; ac Arcadis orbes,
 Et

Et Solis Martisq; ignes, quin & Iovis astrum,
 Et Saturni orbem superabunt, omnia coeli
 Ostia pandentur, latusq; patescat Olympus.
 Illic sub pedibus nebulae, & sydera cernent,
 Cæribus angelicis jungentur protinus omnes,
 Et Christi vultum radiantem lumine puro
 Latii conspicient, & Christo carmina dicent:
 Tunc Turbae Angelicæ resonabunt æthere lato,
 Hic qui Martyrium subierunt, quos neq; dira
 Vinacula, nec carcer, nec terruit unda, nec ignes,
 Sed Dominum fuso testati sanguine, cumq; his
 Discipuli Christi duodenii, Virgoq; mater,
 Virgineusque chorus, variisque exercitus omnis
 Laudibus aeternis celebrent Christumque patremq;
 Illic sunt isti, decimas queis solvere cura,
 Quique laborantes verbi soluere ministros.
 At male viventes sanè ejicientur in Orcum,
 Vmbrarum carcer reserabitur, omnia ditis
 Ostia pandentur, ruget abit faucibus ignes
 Tartarus horrificos, mistos cum sulphure nigro,
 Fumiferas voltens nebulas, noctemque profundam
 Armatæ facibus Furiae, ac serpentibus atris
 Impia torquebunt ardentibus agmina prunis,
 Anguineosq;

Anguineosque carent crines, tum Cerberus Orci
 Ianitor aeterno latratu territat umbras.
 Huc inclusi omnes scelerati, omnesq; maligni,
 Et superum contemptores, luxuq; soluti,
 Nec non secundi in fraudes, & more ferarum
 Viventes rapiti, sic quos sceleratus habendi
 Vexat amor, vel qui committunt erimina semper,
 Quiq; dolis patriam turbant, vel seditione,
 Omnes hi scelerum pœnas expendere iussi,
 Dentibus infrendunt, & facia per omnia plorant,
 Illic sunt isti decimas qui solvere nobis
 Neglexere, palam nec nomina nostra colebant,
 O si mortales vellent, dum tempore possunt,
 Numen adorare, & meritas huic dicere laudes
 Atque animæ sordes fletu lachrymisq; lavare.
 O fortunatas animas quæ talibus undis,
 Mundantur, veniamq; orant pro immanibus ausis,
 Ducentes tristi affidue suspitia corde.

Talia nos populi fidei mandamus inepti,
 Qui credit quicquid nos delitare solent,
 Credita at hæc nobis, ut sunt figmenta Deorum,
 Ac veluti Æsopi mendacis fabulas habentur.
 Ah Fili! a nostra sermonis fraude caveto, pio signo
 Vel

Vel deceptus eris, meq; hoc dixisse memento;
 Decepti patres, sic decipieris eorum
 Tu Fili, mente hac si non mea dicta teneres,
 Ac veluti scopulos nostrorum ut retia vites
 Observa instantèr mea verba sequentia natu.

Iura fidemq; quidem verbis tantum celebramus,
 At minime factis, nobis satis esse putantes
 Hæc laicis dixisse illis quos jure vocemus
 Mortales stupidos minimum rationis habentes.
 Præmature illos hinc fastidire docemus
 Fallacem huac mundum, & fallacia gaudia mundi,
 Discimus, heu scelus est non excusabile cuicquam
 Accumulare aurum, quicquidve optare, quod illos
 Pertinet ad nostros vicinos, aut alienas
 Potuisse uxores, sed & hæc tantummodo contra
 Clamamus (Fili) quo nos securius illis
 Suspecti à nullo potiamur vindice nobis;
 Dum nostræ intactæ maneat sine labe, timendum
 Propter adulterii vitium, scelerisq; negatum.

Et quia contra aurum tantis nos talia verbis
 Proferimus ratio est, ut & hoc consummare discant,
 Ut sint ad nostras ducturi largius aris
 Numinis hujus opes, quod nos veneramur abundè,

D

Illiusrq;

Illiusq; fame m sacram confidimus esse; parvus obit
 Quod facit ut tantos animos, & sydera nostris. D
 Verticibus ferimus, totus grec, ecce creatus. , illi ut
 Nobis servire est, decimas, & reddere nobis: , ille va
 Inde fit ut nostros servos nos jure putamus. , in avulso
 Continet in dignos quoscunq; paroekia nostra. Q
 Hi sunt pro nobis nati tolerare labores, , nichil mal
 Mensæ & ferre dapes, Dominumq; agnoscere ovilis, , in apid os
 Et quæ pastori danda est reverentia scire. , in apid os
 Inter Presbyteros vanum novi esse laborem. , simili
 Quærere jam sponsam, nam sola superbia frausq; , in apid os
 Inter eos scelerum vidi regnare patronos. , in apid os

Mens mea postremo magni suadet ut inter-
 Mænia LONDINI forte invenienda maneret.
 R E L L I G I O, ergo illic properavi, & serius omnes
 Quos usquam aspexi, sitne hic mea S P O N S A rogaui
 Sed magno in populo pietas est rara fidesq;,
 Tandem heu in partes lacerantes undique cives
 (Sectarum patres) oculi videre dolentes,
 Solaq; honorabat B O N A D I R E C T O R I A funus;
 Illicque incerto sepelivit & IPSA sepulchro.
 R E L L I G I O valeas, valeas dixi inde, priusquam
 C A R O L V S A D V E N T E T, non expectanda resurget.

HYPO.

H Y P O C R I T Æ F I N I S.

Vid si ips&ds feriet capite Excellentia nubes?
 Ipse in perpetuum sicut sua fæda peribit
 Sc̄orcora; dicet ubi est tandem qui viderat il-
 Atque volans non visus abest ut visio noctis. (Ium.
 Et vidisse sat est oculo qui vidit, & ultra
 Heu locus ipsius non contemplabitur ipsum,
 Ossa juventutis vitiis implentur iniquæ,
 Cumque illo remanent misero sociata sepulchro.
 O quam dulce suo scelus ipsius ore fuisset!
 Et quam sub lingua tacite celaverat illud!

D 2

Atque

Atque epulæ illius conversæ in viscera ventris.
Ilic instantē factæ lethale venenum.

Evomisset opes male quas surrepserat omnes,
Nam de ventre ejus DĒVS ipse extraxerat illas,
Aspidis hic suxit cerebrum quoque viperæ lingua.
Occidit, hic nunquam rivos spectabit amanos
Mellis torrentes dulcis, butyrique placentis.

Exitus hic malus est hominis qui bella movebat
In cœlum, DOMINUMq; suum REGEMq; beatum.
Hi quamvis titulis speciosis fallere mentes
Mortales possunt, quamvis imponere turbis
Simplicibus valeant verbis, & pectori ficto,
Non tamen illi oculum qui conspicit omnia fallent
Ætherii patris, qui cernens abdita rerum
Intima rimatur clausi penetralia cordis.
Qui capite obliquo incedunt, qui lumine terram
Figunt, qui longo ducunt suspiria tractu,
Quique preces longas balbis de naribus efflant,
Atque supercilio breviores ferre capillos
Gaudent, sed ficto simulant pia pectora vultu,
Qui facie gestant agnas, sed corde leones :
Hi quamvis fallant homines mendacibus umbris,
Et ficta pietate colant, & Sabbata servant,
Non tamen illudent oculis vigilantis Olympi.

Tempus erit quando Dominus qui pectora cuncta
Scrutatur, vulnus simulatos deteget omnes,
Et manifestabis secreta latentia cordis,
Tunc deturbabit cunctos ad Tartara fictos
Torquendos sine fine pice, & nigroribus undis
Cocyti, & facibus furiarum ardentibus intus.

Books

D 3 Authoris

212818

*Authoris ad DEU Moratio
pro pace.*

O DEVS omnipotens, cœli de sede, precamur
Aspice nos miseros, quadratos atq; rotundos,
Et nobis pacem dilectam redde Britannis.
Facque ut RELLIGIO LONDINI exsurgat humata.
Diminuasque ô diminuas hominesque bicordes,
Et defectores, minuasque precamina longa
Presbyterum ad lucrum tantum tendentia iniquum.
Et VENIAT, VENIAT, VENIAT (CHISTO AUSPICE) no-
ster
CAROLUS, & DEUS ILLE meus, Quem semper
amabo.
CONSILII & MAGNI tandem miserere LABORUM!
Nec sedeat semper, sed finem impone sedenti,
Nam dudum P A T R E S cūpiunt requiescere fessi.

F I N I S.